

दर्शनादिभिस्तस्मिन् श्रीकृष्णेन्यस्ताऽभ्यस्ताधीर्येषांते ॥ १२ ॥ अतएवानिमिषैर्नैत्रैः तमेव वीक्षमाणास्तत्र तत्रार्हणानयनाद्यर्थं चलन्ति स्म यतः स्नेहेन सम्यक्बद्धाः अतएव तमनुद्रुतानिगतानि चेतांसि येषांते ॥ १३ ॥ अगारान्निर्याति निर्गच्छति सति औत्कण्ठ्याद्धेतोः उद्गलत्स्रवत् बाष्पमश्रुन्य रुंधन् नेत्रेष्वेव स्तंभितवत्यः तत्र हेतुः अभद्रं नो स्यात् अमंगलं माभूदित्येतदर्थम् ॥ १४ ॥ मृदंगादयो दशवाद्यभेदाः ॥ १५ ॥ प्रेमव्रीडास्मितपूर्वकमीक्षणं यासां ताः ॥ १६ ॥ गुडाका निद्रा तस्या ईशः जितनिद्रोऽर्जुनः ॥ १७ ॥ व्यजने चामरे जगद्गतुः मधुपतिः श्रीकृष्णः ॥ १८ ॥ सत्याः श्रीकृष्णेतासामव्यभिचारात् किंतु नानुरूपाश्च ता अनुरूपाश्च निर्गुणस्य परमानंदस्य सुखी भवेत्यादयो नानुरूपाः गुणात्मनो मानुष्यनाद्यावतारेऽनुरूपा

तस्मिन् यस्तथियः पार्थाः सहेरन्विरहं कथम् ॥ दर्शनस्पर्शसंलापशयनासनभोजनैः ॥ १२ ॥ सर्वे तेऽनिमिषैरक्षैस्तमनुद्रुतचेतसः ॥ वीक्षन्तः स्नेहसंबद्धा विचेलुस्तत्र तत्र ह ॥ १३ ॥ न्यरुंधन्नुद्गलद्वाष्पमौत्कण्ठ्याद्देवकीसुते ॥ निर्यात्यगारान्नोऽभद्रमिति स्याद्वांधवस्त्रियः ॥ १४ ॥ मृदंगशंखभेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ धुंधुर्यानकघंटाद्याने दुर्दुभयस्तथा ॥ १५ ॥ प्रासादशिखरारूढाः कुरुनार्यो दिदृक्षुः ॥ वटपुः कुसुमैः कृष्णे प्रेमव्रीडास्मितेक्षणाः ॥ १६ ॥ सितातपत्रं जग्राह मुक्तादामविभूषितम् ॥ रत्नदंडगुडाकेशः प्रियः प्रियतमस्य ह ॥ १७ ॥ उद्धवः सात्यकिश्चैव व्यजने परमाद्भुते ॥ विकीर्यमाणः कुसुमैरेजे मधुपतिः पथि ॥ १८ ॥ अश्रूयन्ता शिषः सत्यास्तत्र तत्र द्विजे रिताः ॥ नानुरूपानुरूपाश्च निर्गुणस्य गुणात्मनः ॥ १९ ॥ अन्योन्यमासीत्संजल्प उत्तमश्लोकचेतसाम् ॥ कौरवेंद्रपुरस्त्रीणां सर्वश्रुतिमनोहरः ॥ २० ॥ सर्वैकिलायं पुरुषः पुरातनो य एक आसीदविशेष आत्मनि ॥ अग्रे गुणेभ्यो जगदात्मनीश्वरे निमीलितात्मनि शिसुसशक्तिषु ॥ २१ ॥

श्वेत्यर्थः ॥ १९ ॥ सर्वासां श्रुती

नां मनोहरः उपनिषदोऽपि मूर्तिमत्यस्तं संजल्पमभ्यनंदन्नित्यर्थः ॥ २० ॥ तत्र ते जः सौंदर्याद्यतिशयेन विस्मिताभ्यः सखीभ्योऽन्याः स्त्रियः कथयन्ति नात्र विस्मयः कार्यः साक्षादीश्वरत्वादस्येति सवा इति चतुर्भिः वैस्मरणे किलेति प्रसिद्ध्या प्रमाणद्योतकम् य एक एवा द्वितीयः पुरुष आसीत् स एवायं श्रीकृष्णः कुत्र आसीत् अविशेषे आत्मनि निष्प्रपंचे निजरूपे कदा अग्रे गुणेभ्यः गुणक्षोभात् पूर्वम् तथानि शिप्रलये च तस्य लक्षणम् जगतामात्मनि जीवे निमीलितात्मनि निमीलितात्मनि तिलुप्तसप्तम्यंतपदम् जातावेकवचनम् ईश्वरे लीनरूपेषु जीवेषु सत्त्वित्यर्थः ननु जीवानां ब्रह्मत्वात् कथं लयः तत्राह सुप्तासु शक्तिषु सतीषु जीवोपाधिभूतसत्त्वादिशक्तिलय एव जीवलय इत्यर्थः ॥ २१ ॥